

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

18 ianuarie 2018*

„Trimitere preliminară – Libera circulație a capitalurilor – Articolele 63 și 65 TFUE – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 11 – Contribuții aferente veniturilor din capital care participă la finanțarea sistemului de securitate socială al unui stat membru – Scutire pentru resortisanții Uniunii Europene afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru – Persoane fizice afiliate la un regim de securitate socială dintr-un stat terț – Diferență de tratament – Restricție – Justificare”

În cauza C-45/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța), prin decizia din 25 ianuarie 2017, primită de Curte la 30 ianuarie 2017, în procedura

Frédéric Jahin

împotriva

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul A. Borg Barthet, îndeplinind funcția de președinte de cameră, doamna M. Berger și domnul F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Jahin, de E. d'Onorio di Meo, avocat;
- pentru guvernul francez, de D. Colas și de R. Coesme, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de D. Martin și de L. Malferrari, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: franceza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 63-65 TFUE, precum și a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, rectificare în JO 2016, L 296, p. 25).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Frédéric Jahin, pe de o parte, și ministre de l'Économie et des Finances (ministrul economiei și finanțelor, Franța) și ministre des Affaires sociales et de la Santé (ministrul afacerilor sociale și sănătății, Franța), pe de altă parte, în legătură cu plata mai multor cotizații și contribuții fiscale pentru anii 2012-2014, aferente unor venituri patrimoniale obținute în Franța.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Regulamentul nr. 883/2004 a abrogat, începând de la 1 mai 2010, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”). Dispozițiile Regulamentului nr. 883/2004 relevante în prezenta cauză nu au cunoscut însă nicio modificare substanțială în raport cu cele ale regulamentulului abrogat care le corespundeau.
- 4 Articolul 2 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Domeniul de aplicare personal”, prevede, la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică resortisanților unuia dintre statele membre, apatrizilor și refugiaților care sunt rezidenți într-un stat membru și care se află sau s-au aflat sub incidența legislației unuia sau mai multor state membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.”

- 5 Potrivit articolului 3 alineatul (1) din acest regulament:

„Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

- (a) prestațiile de boală;
- (b) indemnizațiile de maternitate și de paternitate asimilate;
- (c) indemnizațiile de invaliditate;
- (d) prestațiile pentru limită de vârstă;
- (e) prestațiile de urmaș;
- (f) prestațiile în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale;
- (g) ajutoarele de deces;

- (h) ajutoarele de șomaj;
- (i) prestațiile de prepensionare;
- (j) prestațiile familiale.”

6 Articolul 11 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. [...]”

7 Regulamentul nr. 883/2004 se aplică tuturor statelor membre ale Spațiului Economic European (SEE) în temeiul Deciziei nr. 76/2011 a Comitetului mixt al SEE din 1 iulie 2011 de modificare a anexei VI (Securitate socială) și a Protocolului 37 la Acordul privind SEE (JO 2011, L 262, p. 33).

8 Pe de altă parte, în ceea ce privește Confederația Elvețiană, în temeiul articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (JO 2002, L 114, p. 6, Ediție specială, 11/vol. 74, p. 97), părțile contractante adoptă dispoziții, în conformitate cu anexa II, pentru coordonarea sistemelor de securitate socială. Prin Decizia nr. 1/2012 din 31 martie 2012 a Comitetului mixt instituit în temeiul Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, de înlocuire a anexei II la acordul respectiv, referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2012, L 103, p. 51), care a intrat în vigoare la 1 aprilie 2012, secțiunea A din anexa menționată a fost actualizată și face trimitere în prezent la Regulamentul nr. 883/2004.

Dreptul francez

9 În temeiul articolului 1600-0 C din code général des impôts (Codul fiscal general), în versiunea aplicabilă situației de fapt din procedura principală:

„Contribuția socială generalizată din veniturile din patrimoniu este stabilită, controlată și percepută în conformitate cu dispozițiile articolului L. 136-6 din code de la sécurité sociale [(Codul securității sociale)].”

10 Articolul L. 136-6 din code de la sécurité sociale (Codul securității sociale), astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 2012-958 din 16 august 2012, are următorul cuprins:

„I. – Persoanele fizice cu domiciliul fiscal în Franța, în sensul articolului 4 B din code général des impôts [(Codul fiscal general)], sunt supuse unei contribuții din veniturile din patrimoniu, aplicată asupra cuantumului net reținut pentru stabilirea impozitului pe venit [...]”

„I bis – Sunt de asemenea supuse contribuției persoanele fizice care nu au domiciliul fiscal în Franța, în sensul articolului 4 B din code général des impôts [(Codul fiscal general)], pe baza cuantumului net al veniturilor prevăzute la articolul 164 B secțiunea I litera a din același cod, reținut pentru stabilirea impozitului pe venit.

[...]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 11 Domnul Jahin, resortisant francez, locuiește în China din anul 2003. În această țară, el desfășoară o activitate profesională și este afiliat la un regim privat de securitate socială.
- 12 Între anii 2012 și 2014, el a fost supus în Franța mai multor contribuții în legătură cu veniturile funciare, precum și cu o plusvaloare realizată în urma cesionării unui imobil.
- 13 Fiind sesizată deja cu o trimitere preliminară de către instanța de trimitere – Conseil d'État (Consiliul de Stat, Franța) – în altă cauză, care se referea la contribuții identice și în care a fost pronunțată Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), Curtea a statuat în esență că astfel de contribuții, întrucât prezintă o legătură directă și relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71, intră în domeniul de aplicare al acestui regulament și sunt supuse principiului unicității legislației aplicabile, prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat, chiar dacă se aplică veniturilor din patrimoniu obținute de persoanele impozabile, independent de exercitarea vreunei activități profesionale.
- 14 În urma acestei hotărâri, instanța de trimitere a statuat, prin decizia din 27 iulie 2015, că orice persoană fizică afiliată la un regim de securitate socială în alt stat membru are dreptul să solicite exonerarea de contribuțiile la care au fost supuse în Franța veniturile din patrimoniul său.
- 15 Modalitățile de rambursare a contribuțiilor percepute cu încălcarea dreptului Uniunii au fost precizate prin două comunicate de presă din 20 octombrie 2015 emise, pe de o parte, de secrétaire d'État chargé du Budget (secretarul de stat însărcinat cu bugetul, Franța) și, pe de altă parte, de directeur général des Finances publiques (directorul general al finanțelor publice, Franța). În acestea se precizează printre altele că dreptul la rambursare este rezervat numai persoanelor fizice afiliate la un regim de securitate socială al unui alt stat decât Republica Franceză situat în Uniunea Europeană, în SEE sau în Confederația Elvețiană, excluzând astfel persoanele fizice afiliate la un regim de securitate socială într-un stat terț.
- 16 La data de 11 martie 2016, domnul Jahin a introdus la instanța de trimitere o acțiune pentru exces de putere împotriva acestor comunicate de presă, în care a susținut că această excludere este contrară Regulamentului nr. 883/2004 și principiului liberei circulații a capitalurilor garantat de articolul 63 TFUE.
- 17 În aceste condiții, Conseil d'État (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curtii următoarele întrebări preliminare:

„Articolele 63, 64 și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că:

- 1) împrejurarea că o persoană afiliată la un sistem de securitate socială al unui stat terț în raport cu Uniunea [...], altul decât statele membre ale [SEE] sau [Confederația Elvețiană], este supusă, precum persoanele afiliate la sistemul de securitate socială în Franța, contribuțiilor aferente veniturilor din capital prevăzute de legislația franceză care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului [nr. 883/2004], în condițiile în care o persoană care intră sub incidența unui sistem de securitate socială al unui alt stat membru decât [Republica Franceză] nu poate, ținând seama de dispozițiile acestui regulament, să fie supusă la plata contribuțiilor în statul respectiv, constituie o restricție privind circulația capitalurilor provenind din țări terțe sau având ca destinație țări terțe, interzisă în principiu de articolul 63 [TFUE][?]

- 2) [În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, o asemenea restricție privind circulația capitalurilor, care decurge din coroborarea unei legislații franceze care îi supune contribuțiilor în litigiu pe toți titularii anumitor venituri din capital fără a efectua, în sine, vreo distincție în funcție de locul afilierii lor la un sistem de securitate socială cu un act de drept derivat al Uniunii [...], poate fi considerată compatibilă cu prevederile articolului menționat din [Tratatul FUE], în special:
- în raport cu alineatul (1) al articolului 64 [TFUE], pentru circulația capitalurilor care intră în domeniul său de aplicare, pentru motivul că restricția ar decurge din aplicarea principiului unicității legislației prevăzută la articolul 11 din [Regulamentul nr. 883/2004], introdus în dreptul Uniunii prin articolul 13 din [Regulamentul nr. 1408/71], respectiv la o dată anterioară datei de 31 decembrie 1993, chiar dacă contribuțiile aferente veniturilor din capital în discuție au fost instituite sau aplicate după 31 decembrie 1993;
 - în raport cu alineatul (1) al articolului 65 din tratat, pentru motivul că legislația fiscală franceză, aplicată în conformitate cu regulamentul din 29 aprilie 2004, ar institui o distincție între contribuabilii care nu se află în aceeași situație în lumina criteriului întemeiat pe afilierea la un sistem de securitate socială;
 - în raport cu existența unor motive imperative de interes general susceptibile să justifice o restricție privind libera circulație a capitalurilor, întemeiate pe faptul că dispozițiile care ar fi considerate că ar constitui o restricție privind circulația capitalurilor provenind din țări terțe sau având ca destinație țări terțe răspund obiectivului urmărit de [Regulamentul nr. 883/2004], de liberă circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii [...].”

Cu privire la întrebările preliminare

- 18 Prin intermediul celor două întrebări formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus în statul membru menționat unor contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, astfel cum acesta este prevăzută la articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, întrucât o astfel de legislație națională constituie o restricție interzisă privind circulația capitalurilor provenite sau care au ca destinație țări terțe.
- 19 Mai întâi, trebuie amintit că articolul 63 TFUE pune în aplicare libera circulație a capitalurilor, pe de o parte, între statele membre și, pe de altă parte, între statele membre și țările terțe.
- 20 În acest scop, articolul 63 TFUE, care figurează în capitolul 4 din titlul IV din Tratatul FUE, intitulat „Capitalurile și plățile”, prevede că sunt interzise orice restricții privind circulația capitalurilor între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe.
- 21 De aici rezultă că domeniul de aplicare teritorial al liberei circulații a capitalurilor, prevăzută la articolul 63 TFUE, nu se limitează la circulația capitalurilor între statele membre, ci se extinde și asupra unei astfel de circulații între statele membre și statele terțe.
- 22 În ceea ce privește domeniul de aplicare material al articolului 63 TFUE, deși Tratatul FUE nu definește noțiunea „circulația capitalurilor”, din jurisprudența constantă a Curții reiese că o asemenea circulație, în sensul acestui articol, cuprinde printre altele operațiunile prin care nerezidenții efectuează investiții imobiliare pe teritoriul unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din

11 ianuarie 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, punctul 5, Hotărârea din 5 martie 2002, Reisch și alții, C-515/99, C-519/99-C-524/99 și C-526/99-C-540/99, EU:C:2002:135, punctul 30, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 35).

- 23 Rezultă din cele care precedă că contribuțiile cum sunt cele percepute în temeiul legislației naționale în discuție în cauza principală, în măsura în care se raportează la veniturile funciare și la o plusvaloare obținută în urma cesionării unui imobil, percepute într-un stat membru de o persoană fizică ce deține cetățenia acestui stat, dar care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, intră în sfera noțiunii „circulația capitalurilor”, în sensul articolului 63 TFUE.
- 24 Trebuie să se stabilească, în continuare, dacă tratamentul fiscal rezervat de legislația națională în discuție resortisanților care au reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, și care sunt afiliați la un regim de securitate socială din acel stat terț constituie o restricție privind circulația capitalurilor în sensul articolului 63 TFUE.
- 25 Reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că măsurile interzise prin articolul 63 alineatul (1) TFUE, întrucât reprezintă restricții privind libera circulație a capitalurilor, le includ pe cele de natură să descurajeze nerezidenții să facă investiții într-un stat membru sau să descurajeze rezidenții statului membru respectiv să facă investiții în alte state [Hotărârea din 23 februarie 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, punctul 44, Hotărârea din 26 mai 2016, NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, punctul 44, și Hotărârea din 2 iunie 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punctul 27].
- 26 În speță, este cert că legislația franceză tratează în același mod, pe de o parte, resortisanții săi care au reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde sunt afiliați la un regim de securitate socială, și, pe de altă parte, resortisanții francezi care au reședința în Franța, unde sunt afiliați la un regim de securitate socială în această țară, din moment ce, în ambele situații, ei sunt supuși în același mod contribuțiilor aferente veniturilor din capital prevăzute de această legislație națională.
- 27 În schimb, un tratament fiscal mai favorabil este rezervat resortisanților Uniunii care sunt afiliați la un regim de securitate socială al unui alt stat membru, al unui stat membru al SEE sau al Confederației Elvețiene, dat fiind că aceștia sunt scutiți de contribuțiile menționate.
- 28 Or, o asemenea diferență de tratament poate descuraja persoanele fizice care sunt afiliate la un regim de securitate socială dintr-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, să efectueze investiții imobiliare în statul membru a cărui cetățenie o dețin și, prin urmare, este de natură să împiedice circulația capitalurilor din astfel de state terțe către statul membru respectiv.
- 29 Prin urmare, o legislație națională precum cea în discuție în litigiul principal constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor între un stat membru și un stat terț, care, în principiu, este interzisă de articolul 63 TFUE.
- 30 În sfârșit, trebuie să se aprecieze dacă o astfel de restricție privind libera circulație a capitalurilor poate fi justificată.
- 31 Potrivit articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, „[a]rticolul 63 nu aduce atingere dreptului statelor membre [...] de a aplica dispozițiile incidente ale legislațiilor fiscale care stabilesc o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința lor”.
- 32 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că această dispoziție, în măsura în care reprezintă o derogare de la principiul fundamental al liberei circulații a capitalurilor, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte. Prin urmare, aceasta nu poate fi interpretată în sensul că orice reglementare fiscală care prevede o distincție între contribuabili în funcție de locul în care aceștia au reședința este

compatibilă în mod automat cu tratatul (Hotărârea din 17 octombrie 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, punctul 42, și Hotărârea din 7 noiembrie 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, punctul 34).

- 33 Astfel, derogarea prevăzută la articolul 65 alineatul (1) TFUE este ea însăși limitată de alineatul (3) al aceluiași articol, care prevede că dispozițiile naționale prevăzute la alineatul (1) menționat „nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și plăților, astfel cum este aceasta definită la articolul 63” (Hotărârea din 17 octombrie 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, punctul 43).
- 34 Așadar, trebuie să se facă distincția între tratamentele inegale care sunt permise în temeiul articolului 65 alineatul (1) TFUE și discriminările arbitrare care sunt interzise în temeiul alineatului (3) al aceluiași articol. În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că, pentru ca o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal să poată fi considerată compatibilă cu prevederile tratatului referitoare la libera circulație a capitalurilor, trebuie ca diferența de tratament să vizeze situații care nu sunt comparabile în mod obiectiv sau să fie justificată de un motiv imperativ de interes general (Hotărârea din 6 iunie 2000, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, punctul 43, Hotărârea din 7 septembrie 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, punctele 28 și 29, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 42).
- 35 Se ridică, prin urmare, problema dacă, în ceea ce privește perceperea contribuțiilor precum cele în discuție în litigiul principal, există o diferență de situație obiectivă, din punctul de vedere al reședinței lor, între un resortisant al Uniunii care este afiliat la un alt regim de securitate socială al unui stat membru decât cel al statului membru în cauză și un resortisant al acestui stat membru afiliat la un regim de securitate socială într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană.
- 36 În această privință trebuie arătat că este cert că criteriul reținut de reglementarea națională în discuție în litigiul principal pentru a diferenția persoanele fizice contribuabile nu este legat în mod explicit de reședința acestora, ci se întemeiază pe afilierea lor la un regim de securitate socială.
- 37 Cu toate acestea, întrucât persoanele fizice neafiliate la un regim de securitate socială al unui stat membru sunt cel mai adesea nerezidenți ai acestui stat, un asemenea criteriu conduce în realitate la operarea unei distincții între persoanele fizice contribuabile în funcție de reședința lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, punctul 38).
- 38 Prin urmare, trebuie să se verifice dacă un resortisant al Uniunii afiliat la un regim de securitate socială al unui alt stat membru se află, în raport cu obiectivul, precum și cu obiectul și cu conținutul legislației acestui stat membru, într-o situație comparabilă cu cea a unui resortisant al statului menționat care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 iunie 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, punctul 48).
- 39 În ceea ce privește, în speță, obiectivul legislației franceze, trebuie amintit că, după cum s-a arătat la punctele 13-15 din prezenta hotărâre, comunicatele de presă în discuție în litigiul principal se limitează la a preciza modalitățile de rambursare a contribuțiilor percepute cu încălcarea dreptului Uniunii în privința persoanelor fizice care obțin venituri din capital în Franța, dar care intră sub incidența regimului de securitate socială al unui alt stat membru.
- 40 Astfel, în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, așa cum este acesta prevăzut la articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, nu este permis ca un stat membru să impună resortisanților Uniunii care sunt afiliați la un regim de securitate socială al altui stat membru contribuții precum cele în discuție în litigiul principal, care, deși sunt calificate drept impozite de legislația națională, au o legătură directă și suficient de relevantă cu legislațiile privind

ramurile de securitate socială enumerate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 și care sunt destinate în mod specific finanțării unui sistem de securitate socială din primul stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctele 23, 24, 26 și 39).

- 41 Acest principiu al unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială urmărește, în ceea ce privește resortisanții Uniunii care se deplasează în interiorul Uniunii, evitarea complicațiilor care pot rezulta din aplicarea simultană a mai multe legislații naționale și suprimarea inegalităților de tratament care ar fi consecința unui cumul parțial sau total al legislațiilor aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 42 Rezultă din considerațiile care precedă că există o diferență obiectivă între, pe de o parte, situația unui resortisant al statului membru în cauză care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, și, pe de altă parte, situația unui resortisant al Uniunii afiliat la un regim de securitate socială al unui alt stat membru, întrucât numai acesta din urmă poate beneficia de principiul unicității legislației în materie de securitate socială, prevăzut la articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, datorită deplasării sale în interiorul Uniunii.
- 43 În schimb, nu există nicio diferență obiectivă între situația unui resortisant al unui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, și situația unui resortisant al aceluiași stat membru care are reședința în acest stat și care este afiliat la un regim de securitate socială din acest stat, întrucât, în ambele situații, aceștia nu și-au manifestat libertatea de circulație în cadrul Uniunii și, prin urmare, nu pot invoca beneficiul principiului unicității legislației în materie de securitate socială.
- 44 Prin urmare, o legislație națională precum cea în discuție în litigiul principal poate fi justificată, în raport cu articolul 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, de diferența de situație obiectivă care există între o persoană fizică resortisant al unui stat membru, dar care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, și un resortisant al Uniunii care are reședința și care este afiliat la un regim de securitate socială în alt stat membru.
- 45 În orice caz, trebuie adăugat că o interpretare diferită ar face ca un resortisant al unui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, precum domnul Jahin, să beneficieze de principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, prevăzut la articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2004, deși, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul amintit, acesta nu se aplică decât resortisanților unuia dintre statele membre care sunt supuși legislației sociale a unuia sau a mai multe state membre.
- 46 Or, dat fiind că Tratatul FUE nu cuprinde nicio dispoziție care să extindă libera circulație a lucrătorilor la persoanele care migrează într-un stat terț, trebuie să se evite ca interpretarea articolului 63 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește relațiile cu țările terțe, altele decât statele membre ale SEE sau Confederația Elvețiană, să permită unor persoane care nu se încadrează în limitele domeniului de aplicare teritorială al liberei circulații a lucrătorilor să beneficieze de aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-35/11, EU:C:2012:707, punctul 100).
- 47 Având în vedere cele care precedă, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al SEE sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus în statul membru menționat unor contribuții

aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 883/2004.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 48 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară:

Articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al Spațiului Economic European (SEE) sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus, în statul membru menționat, unor contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotizații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

Semnături